

Яремчанське міське управління юстиції

ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Яремче 2013

Матеріал підготовлено з метою охорони прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу України, прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством.

державного або місцевих бюджетів; мінімального стандарту разової державної фінансової допомоги при закінченні такими дітьми виховного, навчального закладу чи при закінченні перебування таких дітей у різних формах влаштування після досягнення ними 18-річного віку; мінімального стандарту щомісячного утримання таких дітей та осіб із їх числа за умови навчання їх у вищих навчальних закладах до досягнення ними 23-річного віку або до закінчення відповідних навчальних закладів; мінімального стандарту медичного обслуговування; мінімального стандарту забезпечення таких дітей іграшками, що сприяють розвитку, спортивним інвентарем, газетами і журналами відповідно дитячого, юнацького, загальнопізнавального та виховного спрямування; мінімального стандарту забезпечення дитини до надання їй статусу дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування; мінімального стандарту грошового забезпечення батьків-вихователів, прийомних батьків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Конституція України

Яремчанське міське управління юстиції
78500 м. Яремче, вул. Свободи, 264 а
Телефон для довідок 03434 2-30-32

до досягнення нею 18-річного віку; усиновлення дитини, передача дитини батькам; досягнення дитиною 18-річного віку; надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності, якщо вона записана матір'ю або батьком дитини.

У разі виникнення обставин, внаслідок яких може бути припинена виплата зазначеної допомоги, її одержувачі, служба у справах дітей, виконавчий комітет сільської (селищної) ради зобов'язані у десятиденний термін повідомити про це органи праці та соціального захисту населення, які виплачують допомогу.

Виплата допомоги припиняється за рішенням органу праці та соціального захисту населення з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли відповідні обставини.

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається та виплачується органами праці та соціального захисту населення за місцем проживання опікуна чи піклувальника або дитини.

Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування», який набрав чинності з дня опублікування, тобто 8 лютого 2004 р., встановив комплекс заходів щодо соціального захисту таких дітей.

Зокрема, заходи соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також осіб із їх числа гарантуються, забезпечуються та охороняються державою.

Державні соціальні стандарти для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також осіб із їх числа встановлюються незалежно від того, де така дитина або особа перебуває на утриманні та вихованні, на рівні, не меншому за встановлений прожитковий мінімум для осіб відповідного віку.

Державні соціальні стандарти і нормативи встановлюються щодо: мінімального матеріального забезпечення, витрат на харчування, одяг та взуття; житлового забезпечення на рівні, не нижчому за встановлені у Житловому кодексі Української РСР нормативи; житлового забезпечення таких дітей після завершення їх виховання в різних формах влаштування після досягнення ними 18-річного віку, якщо вони не мають свого житла відповідно до житлових нормативів або мають житло за характеристиками, нижчими за встановлені житлові нормативи; мінімального стандарту щодо забезпечення гарантованого першого робочого місця, яке не може бути змінено за бажанням роботодавця протягом трьох років з моменту початку такої роботи, а в разі неможливості надання такого робочого місця - встановлення грошової компенсації на цей період, яка виплачується особі з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, за рахунок коштів

Вступ.....	4
1. Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами.....	6
2. Допомога при народженні дитини.....	9
3. Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.....	11
4. Допомога на дітей одиницями матерям.....	13
5. Державна соціальна допомога інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам.....	17
6. Соціальний захист дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.....	22
7. Список використаної літератури.....	27

ВСТУП

В Україні діє розгалужена система нормативно-правових актів різної юридичної сили, які передбачають організаційно-правовий механізм соціального захисту дітей та державної допомоги сім'ям з дітьми. Це, зокрема закони України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (1992) «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю» (2001 р.), «Про охорону дитинства» (2001 р.).

«Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх» (1995 р.), «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (2005 р.), «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей» (2005), «Про дитяче харчування» (2006); Укази Президента України «Про додаткові заходи щодо запобігання дитячої бездоглядності» (2000 р.), Національною програмою «Діти України», затвердженою Указом Президента України від 18 січня 1998 р. № 63, «Про першочергові заходи щодо захисту прав дітей» (2005), «Про додаткові заходи щодо захисту прав та законних інтересів дітей» тощо.

Система заходів щодо охорони дітей передбачає забезпечення належних умов для охорони здоров'я, навчання, виховання та всебічного розвитку дітей, підвищених гарантій щодо працевлаштування неповнолітніх і протягом їх трудової діяльності, забезпечення дітей-сиріт харчуванням та утриманням, безоплатне медичне обслуговування та охорону здоров'я дітей, виплату соціальних допомог сім'ям з дітьми, створення притулків для безпритульних неповнолітніх, їх соціальну адаптацію тощо.

Закон України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю» від 21 червня 2001 р. № 2558-III встановлює організаційно-правові засади соціальної роботи з дітьми та молоддю, яка визначається як діяльність уповноважених органів, підприємств, організацій та установ незалежно від їх підпорядкування і форми власності та окремих громадян, спрямована на створення соціальних умов життєдіяльності, гармонійного та різнобічного розвитку дітей та молоді, захист їх конституційних прав, свобод і законних інтересів, задоволення культурних та духовних потреб. Здійснення такої діяльності покладено на органи виконавчої влади, органи

1) заява опікуна чи піклувальника про призначення допомоги, що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) копія рішення органу опіки та піклування або суду про встановлення опіки чи піклування над дитиною-сиротою або дитиною, позбавленою батьківського піклування;

3) копія свідоцтва про народження дитини;

4) довідка з місця проживання заявника про склад сім'ї (для дітей, над якими встановлено опіку чи піклування і є вихованцями дитячих навчальних закладів, що фінансуються не за рахунок бюджетних коштів, - видана органом реєстрації довідка, у якій зазначаються статус дитячого навчального закладу і за які кошти він фінансується, а також підтверджується факт перебування у ньому дітей);

5) довідки про місячні розміри пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги, що одержує на дитину опікун чи піклувальник (у разі одержання пенсії на дитину органи праці та соціального захисту населення використовують відомості про розмір пенсії, що надійшли від органів Пенсійного фонду України на електронних носіях інформації).

Якщо опікун чи піклувальник проживає за місцем проживання дитини, яка перебуває під його опікою чи піклуванням, подається довідка, видана органом праці та соціального захисту населення за місцем реєстрації опікуна чи піклувальника про те, що він не перебуває на обліку як одержувач допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, і не одержує зазначеної допомоги.

У разі коли батьки, місце перебування яких відоме, не сплачують аліменти, орган праці та соціального захисту населення призначає допомогу без урахування їх суми. При цьому зазначений орган протягом десяти днів після подання опікуном, піклувальником заяви про призначення допомоги повідомляє про неотримання аліментів службу у справах дітей.

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається на шість місяців. Питання про продовження виплати допомоги вирішується на підставі заяви та довідок про місячні розміри пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги, що одержує опікун чи піклувальник на дитину.

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається з місяця, в якому була подана заява з усіма необхідними документами, та виплачується щомісяця до моменту досягнення дитиною 18-річного віку включно.

Підставою для припинення виплати допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, є: звільнення від виконання обов'язків опікуна чи піклувальника; працевлаштування або взяття шлюбу дитиною

внаслідок смерті батьків, позбавлення їх батьківських прав, хвороби батьків чи з інших причин залишилися без батьківського піклування та відповідно до законодавства набули статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування.

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, не признається у разі перебування дитини на повному державному утриманні.

Якщо дитина, яка перебуває на повному державному утриманні, під час літніх канікул перебуває вдома з опікуном чи піклувальником, зазначена допомога признається за повні місяці перебування дитини вдома на підставі довідки навчального закладу, про те, що дитина в цей час не перебувала на повному державному утриманні.

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування і є вихованцями дитячих навчальних закладів, що фінансуються не за рахунок бюджетних коштів, признається на загальних підставах.

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, признається в розмірі, що становить два прожиткових мінімуми для дитини відповідного віку.

У разі коли на дитину виплачуються призначені в установленому порядку пенсія, аліменти, стипендія, державна допомога, розмір допомоги на дитину, над якою встановлено опіку чи піклування, визначається як різниця між двома прожитковими мінімумами для дитини відповідного віку та розміром призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги. Розмір призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги враховується як середньомісячний розмір зазначених виплат, одержаних на дитину за попередні шість календарних місяців.

У разі передачі дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, під опіку чи піклування або влаштування в дитячий будинок сімейного типу, прийомну сім'ю до розрахунку розміру допомоги на таку дитину не включається розмір призначеної державної соціальної допомоги на дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

У разі коли для дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, аліменти (за відсутності осіб, що за законом зобов'язані їх утримувати), пенсія, стипендія, державна допомога за попередні шість календарних місяців не нараховувалися, зазначена допомога признається у розмірі двох прожиткових мінімумів для дитини відповідного віку.

Для одержання допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, органу праці та соціального захисту населення подаються такі документи:

місцевого самоврядування; служби у справах неповнолітніх; центри соціальних служб для молоді, їх спеціалізовані формування; підприємства, установи та організації, незалежно від їх підпорядкування та форми власності.

Законодавством України передбачено дві моделі забезпечення сімейними грошовими допомогами. Перша – це призначення і виплата грошових допомог у рамках загальнообов'язкового державного соціального страхування, фінансування здійснюється з відповідного фонду; друга – забезпечення інших осіб у рамках державної допомоги – забезпечується з державного бюджету шляхом надання субвенцій місцевим органам. Законом України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» № 107-V внесено зміни до закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратоюпрацевдатності та витратами, зумовленими народженням та похованням», якими виключені норми про соціальне страхування у зв'язку з народженням дитини та доглядом за нею. Таким чином, для працівників народження дитини і догляд за нею не вважаються страховими випадками, не підлягають страховому забезпеченню, а є підставою для надання соціальних виплат у формі державної допомоги сім'ям з дітьми за рахунок коштів Державного бюджету України у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів

Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (в редакції Закону від 22 березня 2001 р. № 2334-III) (зі змін, і доп.) відповідно до Конституції України встановлює гарантований державою рівень матеріальної підтримки сімей з дітьми шляхом надання державної грошової допомоги з урахуванням складу сім'ї, її доходів та віку дітей і спрямований на забезпечення пріоритету державної допомоги сім'ям з дітьми у загальній системі соціального захисту населення. Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яким надано статус біженця в Україні, мають право на державну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до цього Закону признаються такі види державної допомоги сім'ям з дітьми: 1) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами; 2) одноразова допомога при народженні дитини; 3) допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку; 4) допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням; 5) допомога на дітей самотнім матерям.

Призначення сімейних допомог регламентується також Порядком призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1751.

1. Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами

Відповідно до статті 7 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» право на державну допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами мають вагітні жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, а саме:

жінки з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ; жінки, звільнені з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації незалежно від форми власності за умови, що вагітна жінка була звільнена з роботи не раніше ніж за шість місяців до набуття права на одержання допомоги; жінки, зареєстровані в центрі зайнятості як безробітні; аспірантки, докторантки, клінічні ординатори, студентки вищих навчальних закладів I–IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладів; непрацюючі жінки; жінки, зареєстровані як суб'єкти підприємницької діяльності, які не сплачують страхові внески до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі 100 % середньомісячного доходу (стипендії, грошового забезпечення, допомоги по безробіттю тощо) жінки, але не менше 25 % від розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи з розрахунку на місяць.

Право на державну допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами мають за цим Законом всі жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» від 13 січня 2005

визначив правові, організаційні, соціальні засади та гарантії державної підтримки дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

У Законі сформульовано визначення термінів, які застосовуються у законодавстві про соціальний захист такої категорії осіб. Зокрема дитина-сирота – це дитина, в якій померли чи загинули батьки. Діти, позбавлені батьківського піклування, – це діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав, відібранням у батьків без позбавлення батьківських прав, визнанням батьків безвісно відсутніми або недієздатними, оголошенням їх померлими, відбуванням покарання в місцях позбавлення волі та перебуванням їх під вартою на час слідства, розшуком їх органами внутрішніх справ, пов'язаним з ухиленням від сплати аліментів та відсутністю відомостей про їх місцезнаходження, тривалою хворобою батьків, яка перешкоджає їм виконувати свої батьківські обов'язки, а також підкинуті діти, батьки яких не відомі, діти, від яких відмовилися батьки, та безпритульні діти.

Закон вводить термін «особи із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування», – це особи віком від 18 до 23 років, у яких у віці до 18 років померли або загинули батьки, та особи, які були віднесені до дітей, позбавлених батьківського піклування.

Формами влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, є: усиновлення; встановлення опіки, піклування; передача до прийомної сім'ї, дитячих будинків сімейного типу, до закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

На дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається грошова допомога, передбачена статтями 16, 17 та 18 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми». Ці відносини також регулюються Порядком призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1751.

Відповідно до статті 16 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (2811-12) допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається особам, визначеним в установленому порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які

відомостей про заявника паспорту та іншим документам, здійснює попередню правову оцінку змісту і належного оформлення представлених документів, перевіряє правильність зняття копій відповідних документів і, при необхідності, фіксує і засвідчує виявлені розходження.

Документи, які подаються в копіях, повинні бути підписані посадовими особами органу праці та соціального захисту населення і засвідчені печаткою цієї установи.

Орган праці та соціального захисту населення, який прийняв заяву про призначення державної соціальної допомоги, видає заявнику (уповноваженій особі) розписку про прийняття заяви та доданих до неї документів із зазначенням дати прийняття заяви.

Державна соціальна допомога призначається з дня звернення за її призначенням.

Днем звернення за призначенням державної соціальної допомоги вважається день приймання органом праці та соціального захисту населення заяви з усіма необхідними документами.

Якщо заява про призначення державної соціальної допомоги надсилається поштою і при цьому подаються також всі необхідні документи, то днем звернення за державною соціальною допомогою вважається дата, вказана в поштовому штемпелі місця відправлення заяви.

У тих випадках, коли до заяви про призначення державної соціальної допомоги додані не всі необхідні документи, заявнику повідомляється, які документи повинні бути подані додатково. Якщо вони будуть подані не пізніше 3 місяців з дня відправлення повідомлення про необхідність подання додаткових документів, то днем звернення за призначенням державної соціальної допомоги вважається день прийняття або відправлення заяви про призначення такої допомоги.

Заява про призначення державної соціальної допомоги розглядається органами праці та соціального захисту населення не пізніше 10 днів після надходження заяви з усіма необхідними документами.

6. Соціальний захист дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування

Підставою для призначення жінкам допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами є видана в установленому порядку довідка лікувального закладу встановленого зразка та довідка:

- 1) з основного місця роботи (служби, навчання);
- 2) ліквідаційної комісії для жінок, звільнених з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації;
- 3) державної служби зайнятості для жінок, зареєстрованих у державній службі зайнятості як безробітні;

Особам, які усиновили або взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається на підставі рішення про усиновлення або встановлення опіки за період з дня усиновлення чи встановлення опіки і до закінчення строку післяпологової відпустки.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається:

- 1) якщо звернення за нею надійшло не пізніше ніж через шість місяців з дня закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, і виплачується жінкам за весь період відпустки, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей – 70) календарних днів після пологів. Жінкам, віднесеним до категорій 1–4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 – до пологів і 90 – після пологів). Допомога обчислюється сумарно та призначається жінкам у повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів.

У разі ускладнених пологів зазначена допомога донараховується на підставі довідки встановленого зразка, виданої лікувально-профілактичним закладом.

У разі народження мертвої дитини допомога у зв'язку з вагітністю та пологами виплачується на загальних підставах, а у разі викидня – не виплачується;

- 2) особам, які усиновили чи взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, допомога призначається за період з дня усиновлення чи встановлення опіки і до закінчення 56 календарних днів (70 календарних днів у разі одночасного усиновлення чи встановлення опіки над двома і більше дітьми, 90 календарних днів – для жінок, віднесених до категорій 1–4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи).

За період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, що збігається з відпусткою по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами виплачується незалежно від одержання допомоги по догляду за

дитиною до досягнення нею трирічного віку в розмірі, визначеному для непрацюючих жінок.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається:

1) жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та Державної кримінально-виконавчої служби - у розмірі 100 відсотків грошового забезпечення;

2) жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації - у розмірі 100 відсотків середньомісячного доходу

3) жінкам, зареєстрованим у центрі зайнятості як безробітні - у розмірі 100 відсотків мінімального розміру допомоги по безробіттю;

4) аспіранткам, докторанткам, клінічним ординаторам, студенткам вищих навчальних закладів I-IV рівня акредитації та професійно-технічних навчальних закладів - у розмірі місячної стипендії. Жінка, яка продовжує навчання, має право на виплату стипендії або допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами за її вибором. При цьому допомога призначається з дня припинення виплати стипендії по день закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами.

Розмір допомоги у випадках, передбачених підпунктами 1-4 цього пункту, встановлюється шляхом множення середньоденного доходу на кількість календарних днів тривалості відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, але не менш як 25 відсотків розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи з розрахунку на місяць;

5) непрацюючим жінкам та жінкам, зареєстрованим як суб'єкти підприємницької діяльності, - у розмірі 25 відсотків розміру прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатної особи, з розрахунку на місяць.

Покриття витрат на виплату допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами: жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та Державної кримінально-виконавчої служби здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, передбачених на ці цілі Збройним Силам та іншим військовим формуванням, органам внутрішніх справ,

Заява про призначення державної соціальної допомоги подається інвалідом з дитинства до органу праці та соціального захисту населення за місцем постійного проживання або за місцем фактичного проживання, при умові подання довідки про неодержання цієї допомоги в органі праці та соціального захисту населення за місцем постійного проживання.

Заява про призначення державної соціальної допомоги інваліду з дитинства, який визнаний недієздатним, а також на дитину-інваліда подається одним із законних представників за місцем постійного проживання або за місцем фактичного проживання особи, яка подає заяву, при умові подання довідки про неодержання цієї допомоги в органі праці та соціального захисту населення за місцем постійного проживання.

Якщо законний представник проживає за іншою адресою, ніж дитина-інвалід, то разом із заявою він подає довідку органу праці та соціального захисту населення про те, що другий із законних представників не отримує державну соціальну допомогу на дитину-інваліда за місцем свого проживання.

Якщо з заявою звертається опікун або піклувальник, то подається також копія рішення про встановлення опіки чи піклування.

Переведення інваліда з дитинства чи дитини-інваліда з пенсії або з державної соціальної допомоги, призначеної згідно з Законом України "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам", на державну соціальну допомогу відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам" здійснюється на підставі заяви. При цьому державна соціальна допомога призначається з дня звернення за нею. Виплата призначеної державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам здійснюється з урахуванням суми виплаченої пенсії або державної соціальної допомоги, призначеної відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам". До документів, необхідних для призначення державної соціальної допомоги, додається довідка-атестат про припинення виплати раніше призначеної пенсії або державної соціальної допомоги згідно із Законом України "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам" та витяг з акта огляду медико-соціальної експертизи чи медичний висновок закладу охорони здоров'я, які вилучаються з пенсійної справи одержувача пенсії (у пенсійній справі залишається завірена у встановленому порядку копія медичного документа) або з справи одержувача державної соціальної допомоги згідно із Законом України "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам".

Орган праці та соціального захисту населення перевіряє правильність оформлення заяви, відповідність викладених у ній

якому дитині-інваліду встановлена група інвалідності, при зменшенні розміру допомоги.

Виплата державної соціальної допомоги зупиняється у випадку пропуску строку перегляду інвалідом з дитинства або дитиною-інвалідом, а в разі визнання знову інвалідом або дитиною-інвалідом виплата державної соціальної допомоги поновлюється з дня зупинення, але не більш як за один місяць.

Якщо строк перегляду пропущено з поважної причини, виплата державної соціальної допомоги поновлюється з дня зупинення виплати, але не більш як за 3 роки, за умови, що за цей період його визнано інвалідом або дитиною-інвалідом. При цьому, якщо при перегляді інваліда з дитинства переведено до іншої групи інвалідності (вищої або нижчої), то державна соціальна допомога за зазначений період виплачується за попередньою групою.

У разі припинення виплати державної соціальної допомоги внаслідок нез'явлення на перегляд без поважних причин, при наступному визнанні інвалідом з дитинства або дитиною-інвалідом, виплата цієї допомоги поновлюється з дня встановлення інвалідності або визнання дитиною-інвалідом.

Міністерство фінансів та Міністерство охорони здоров'я спільним наказом від 30 квітня 2002 р. № 226/293/169 затвердили Порядок надання державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам, в якому детально регламентовано порядок подання документів та оформлення допомоги та надбавки на догляд.

Для призначення державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства і дітям-інвалідам подаються такі документи: заява про призначення усіх видів соціальної допомоги за формою, паспорт або в разі його відсутності інший документ, що може засвідчувати особу, яка подає заяву; довідка про реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті); оригінал та копія свідоцтва про народження дитини-інваліда; довідка з місця навчання із зазначенням факту перебування на повному державному утриманні; довідка про місце проживання інваліда з дитинства або дитини-інваліда чи копія паспорта інваліда з дитинства або дитини-інваліда з відомостями про місце проживання; довідка про місце проживання законного представника, піклувальника, який подав заяву, чи копія паспорта з відомостями про місце проживання.

Іноземці та особи без громадянства додатково подають копію посвідки на постійне або тимчасове проживання.

Державній кримінально-виконавчій службі; іншим категоріям жінок здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та Державної кримінально-виконавчої служби призначається і виплачується за місцем основної служби.

Жінкам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації, зареєстрованим у центрі зайнятості як безробітні, аспіранткам, докторанткам, клінічним ординаторам, студенткам вищих навчальних закладів I-IV рівня акредитації та професійно-технічних навчальних закладів і непрацюючим жінкам державна допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається і виплачується органами праці та соціального захисту населення за місцем проживання. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про неодержання зазначеної допомоги в органах праці та соціального захисту населення за місцем реєстрації.

2. Допомога при народженні дитини

Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» передбачає право громадян на одержання допомоги при народженні дитини. Відповідно до статті 10 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» одноразова така допомога надається одному з батьків (усиновителю, опікуну)

Допомога батькам при народженні дитини призначається на підставі свідоцтва про народження дитини. Опікунам зазначена допомога призначається на підставі рішення про встановлення опіки.

У разі народження (встановлення опіки) двох і більше дітей допомога надається на кожен дитину.

Допомога при народженні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше дванадцяти місяців з дня народження дитини.

У разі народження мертвої дитини допомога при народженні дитини не призначається.

Розмір допомоги залежить і від того, якою за черговістю є народжена дитина. Допомога на першу дитину дорівнює сумі, кратній 30 розмірам прожиткового мінімуму; на другу – 60 розмірам; на третю і кожну наступну – 120 розмірам. Вказану суму виплачують частинами. Перша виплата – при народженні дитини в 10-разовому розмірі прожиткового мінімуму, а решта – щомісячно рівними частками: на першу дитину – протягом наступних 24 місяців, на другу – протягом 48, на третю і кожну наступну – протягом 72 місяців.

Важливо зауважити, що з січня 2007 року допомога при народженні дитини призначається і виплачується органами праці та соціального захисту населення за місцем проживання батьків (усиновлювачів, опікуна, піклувальника).

Слід звернути увагу на строк звернення за допомогою. Допомога при народженні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше дванадцяти місяців з дня народження дитини. Така норма встановлена Законом України від 28.12.2007 № 107-VI. Попередня редакція передбачала 6 місяців для звернення.

Згідно з Порядком призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, затвердженим постановою КМУ від 27.12.2001 № 1751.

Для призначення допомоги при народженні дитини органу праці та соціального захисту населення за умови пред'явлення паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, подаються такі документи:

1) заява одного з батьків (опікуна), що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) копія свідоцтва про народження дитини;

3) витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження дитини для виплати допомоги у зв'язку з народженням дитини, виданий відділом реєстрації актів цивільного стану, або довідка для призначення допомоги при народженні дитини, видана виконавчим органом сільської, селищної, міської (крім міст обласного значення) рад. Жінки, які постійно проживають (zareєстровані) на території України і народили дитину під час тимчасового перебування за межами України, подають видані компетентними органами країни перебування і легалізовані в установленому порядку документи, що засвідчують народження дитини, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Особи, які звертаються за призначенням допомоги при народженні другої дитини або наступних дітей, подають також довідку

інвалідам з дитинства, віднесеним до підгрупи Б I групи, - 50 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Одиноким інвалідам з дитинства II і III груп, які за висновком лікарсько-консультативної комісії лікувально-профілактичного закладу потребують постійного стороннього догляду, встановлюється надбавка на догляд за ними в розмірі 15 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом встановлюється в розмірі: на дитину-інваліда віком до 6 років - 50 відсотків прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років, на дитину-інваліда віком від 6 до 18 років - 50 відсотків прожиткового мінімуму для дітей віком від 6 до 18 років.

Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років призначається одному з батьків, усиновителів, опікуну, піклувальнику, які не працюють, не навчаються (крім заочної форми навчання), не проходять службу, не займають виборну посаду і фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом. Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років також призначається одному з батьків, усиновителів, опікуну, піклувальнику, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, у відпустці без збереження заробітної плати, у разі якщо дитина-інвалід потребує домашнього догляду, і вони фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом. Одинокій матері (одинокому батьку) надбавка на догляд за дитиною-інвалідом призначається незалежно від факту роботи, навчання, служби.

Державна соціальна допомога інвалідам з дитинства призначається на весь час інвалідності, встановленої органами медико-соціальної експертизи.

На дітей-інвалідів державна соціальна допомога призначається на строк, зазначений у медичному висновку, який видається у порядку, встановленому Міністерством охорони здоров'я України, але не більш як по місяць досягнення дитиною-інвалідом 18-річного віку.

У разі зміни групи інвалідності державна соціальна допомога у новому розмірі виплачується інваліду з дитинства з дня зміни групи інвалідності, якщо така зміна приводить до збільшення розміру, але з місяця, наступного за тим, в якому встановлена нова група інвалідності, при зменшенні розміру допомоги.

Якщо дитина-інвалід, на яку виплачувалася державна соціальна допомога, по досягненні 18-річного віку визнана інвалідом з дитинства, виплата допомоги продовжується у новому розмірі за її заявою (недієздатним - за заявою опікуна) з дня встановлення групи інвалідності в разі збільшення розміру допомоги, але з місяця, наступного за тим, в

«Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам» та «Про державну соціальну допомогу інвалідам дитинства та дітям-інвалідам». Ці законодавчі акти передбачають різні умови призначення названих соціальних виплат. Особа повинна проконсультуватися в органах соціального захисту й обрати для себе найбільш сприятливий вид соціального захисту. При цьому слід зауважити, якщо інвалід з дитинства або дитина-інвалід має право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника і державну соціальну допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», ці виплати призначаються одночасно.

Закон України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» гарантує інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам право на матеріальне забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України та їх соціальну захищеність шляхом встановлення державної соціальної допомоги на рівні прожиткового мінімуму.

Право на державну соціальну допомогу мають інваліди з дитинства і діти-інваліди віком до 18 років. Причина, група інвалідності, строк, на який встановлюється інвалідність, визначаються органом медико-соціальної експертизи згідно із законодавством України, з одночасним роз'ясненням інвалідам з дитинства їх права на державну соціальну допомогу.

Перелік медичних показань, що дають право на одержання державної соціальної допомоги на дітей-інвалідів віком до 18 років, визначається у порядку (889-2001-п, з1073-01), встановленому Кабінетом Міністрів України.

Державна соціальна допомога призначається у таких розмірах (у відсотках до прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність):

інвалідам з дитинства I групи – 100;
інвалідам з дитинства II групи – 80;
інвалідам з дитинства III групи – 60;
на дітей-інвалідів віком до 18 років – 70.

Розміри державної соціальної допомоги підвищуються у зв'язку зі збільшенням прожиткового мінімуму.

Державна соціальна допомога призначається у новому розмірі з місяця, наступного за тим, у якому проведено збільшення прожиткового мінімуму.

Згідно зі статтею 3 цього Закону інвалідам I групи встановлюється надбавка на догляд призначається в таких розмірах інвалідам з дитинства, віднесеним до підгрупи А I групи, - 75 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

про склад сім'ї та копію свідоцтва про народження кожної дитини, яка враховується при визначенні розміру допомоги.

Виплата допомоги при народженні дитини припиняється у разі: позбавлення отримувача допомоги батьківських прав; відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав; тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання; припинення опіки або звільнення опікуна від його повноважень щодо конкретної дитини; нецільового використання коштів і незабезпечення отримувачем допомоги належних умов для повноцінного утримання та виховання дитини; у разі виникнення інших обставин.

3. Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку має особа (один із батьків дитини, усиновитель, опікун, дідусь, бабуся або інший родич), яка фактично здійснює догляд за дитиною. Таке право передбачене статтею 13 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається з дня звернення за її призначенням, але не раніше ніж з дня, що настає після закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами для непрацюючих осіб та осіб - суб'єктів підприємницької діяльності, а для працюючих осіб - з дня настання відпустки по догляду за дитиною по день її закінчення.

Усиновлювачам та опікунам допомога призначається не раніше ніж з дня прийняття рішення про усиновлення або встановлення опіки.

Днем звернення за призначенням допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку вважається день прийняття органом праці та соціального захисту населення відповідної заяви з усіма необхідними документами.

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку виплачується щомісяця з дня призначення зазначеної допомоги по день досягнення дитиною вказаного віку включно.

Виплата допомоги в розмірі, що перевищує мінімальний, здійснюється протягом шести календарних місяців. Якщо особа, якій призначена

допомога, після закінчення зазначеного строку не підтвердила право на призначення допомоги у розмірі, що перевищує мінімальний, допомога виплачується у мінімальному розмірі.

Для одержання допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку органам праці та соціального захисту населення подаються такі документи:

1) заява матері (батька, усиновлювача, опікуна, дідуся, бабусі або іншого родича, який фактично здійснює догляд за дитиною), що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) копія або витяг з наказу (розпорядження) роботодавця про надання відпустки;

3) копія свідоцтва про народження дитини;

4) копія трудової книжки матері (батька, усиновлювача, опікуна, дідуся, бабусі або іншого родича), яка (який) здійснює догляд за дитиною;

б) довідка з місця навчання - для осіб, які навчаються;

7) довідка про те, що виплата допомоги по безробіттю або матеріальної допомоги по безробіттю не проводиться, - для непрацюючих осіб, які перебувають на обліку в центрі зайнятості;

8) виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - для осіб, що провадять підприємницьку діяльність.

Усиновлювачі та опікуни подають також копію рішення про усиновлення або встановлення опіки.

У разі працевлаштування або виходу на роботу матері дитини або особи, яка фактично здійснює догляд за дитиною, до закінчення строку догляду у режимі повного робочого часу зазначена допомога виплачується особі, яка продовжує догляд за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Призначення допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку особі, яка фактично доглядає за дитиною, здійснюється за письмовою заявою цієї особи та на підставі довідки матері дитини про те, що виплату зазначеної допомоги їй припинено.

Матерям, які мають дітей віком до трьох років і вийшли на роботу та працюють у режимі неповного робочого часу або вдома, що підтверджується довідкою з місця роботи, або одночасно продовжують навчання з відривом від виробництва, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років призначається (виплачується) в повному розмірі.

Виплата допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку припиняється:

1) у разі:

рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним; реєстрації дитиною шлюбу до досягнення нею 18-річного віку; надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності випадках, передбачених законом; смерті дитини; смерті отримувача допомоги.

Виплата допомоги на дітей одиницями матерям (батькам) зупиняється у разі:

тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання; відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав; тимчасового працевлаштування дитини.

Допомога на дітей одиницями матерям призначається органами праці та соціального захисту населення за місцем їх проживання. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про недержання зазначеної допомоги в органі праці та соціального захисту населення за місцем реєстрації.

Допомога на дітей одиницями матерям, одиницями усиновлювачам, матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, які мають дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, а також вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Максимальна допомога одиницями матерям (50 відсотків прожиткового мінімуму для дітей відповідного віку).

5. Державна соціальна допомога інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам

Інваліди з дитинства та діти-інваліди мають право на кілька соціальних виплат: на пенсію згідно із Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», на соціальну допомогу згідно із Законом України

3) копія свідоцтва про народження дитини;

4) довідка про проживання дитини з матір'ю, видана за місцем проживання сім'ї. У разі неможливості одержати таку довідку орган праці та соціального захисту населення здійснює обстеження сім'ї за місцем проживання і складає акт із зазначенням факту проживання дитини з матір'ю. У разі коли дитина навчається за межами населеного пункту, в якому проживає мати, і не перебуває на повному державному утриманні, замість довідки про проживання дитини з матір'ю подається довідка з місця проживання матері та довідка з місця проживання (навчання) дитини. Усиновлювачі подають також копію рішення про усиновлення.

Мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію, подають копію свідоцтва про смерть одного з подружжя та довідку про те, що вони не одержують на дітей зазначені пенсії.

Якщо одинока мати народила дитину за межами України і не може подати документ, який підтверджує той факт, що вона є одинокою матір'ю, рішення про призначення їй допомоги на дитину приймається органом праці та соціального захисту населення на підставі обстеження матеріально-побутових умов сім'ї і документа про народження дитини легалізованого в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Якщо діти навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I-IV рівня акредитації, виплата допомоги на дітей одиноким матерям продовжується на підставі довідки навчального закладу - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років.

Допомога на дітей одиноким матерям призначається з місяця, в якому було подано заяву з усіма необхідними документами, та виплачується щомісяця по місяць досягнення дитиною 18-річного віку (якщо діти навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I-IV рівня акредитації, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років) включно.

Виплата допомоги в розмірі, що перевищує мінімальний, здійснюється протягом шести календарних місяців. Якщо особа, якій призначена допомога, після закінчення зазначеного строку не підтвердила право на призначення допомоги у розмірі, що перевищує мінімальний, допомога виплачується у мінімальному розмірі.

Виплата допомоги на дітей одиноким матерям (батькам) припиняється у разі: позбавлення отримувача допомоги батьківських прав; позбавлення волі отримувача допомоги за вироком суду; скасування

позбавлення отримувача допомоги батьківських прав; відмови отримувача допомоги від виховання дитини; тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання; відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав; припинення опіки або звільнення опікуна від його повноважень; перебування отримувача допомоги у місцях позбавлення волі за рішенням суду; скасування рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним; смерті дитини; смерті отримувача допомоги; виникнення інших обставин;

2) у разі, коли особа, що отримує в органі праці та соціального захисту населення допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку:

звернулася до центру зайнятості за сприянням у працевлаштуванні - з дня призначення їй допомоги по безробіттю чи матеріальної допомоги по безробіттю. Центр зайнятості повідомляє орган праці та соціального захисту населення про те, що такій особі призначено допомогу по безробіттю чи матеріальну допомогу по безробіттю або що строк виплати хоча б однієї із зазначених двох видів допомоги закінчився; виявила бажання працювати - з дня працевлаштування (початку виконання трудових обов'язків).

Виплата допомоги припиняється з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли зазначені обставини, за рішенням органу, який призначив допомогу.

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається у розмірі, що дорівнює різниці між прожитковим мінімумом, встановленим для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 130 гривень.

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається на кожну дитину незалежно від кількості народжених (усиновлених, взятих під опіку) дітей у сім'ї, по догляду за якими надається допомога.

4. Допомога на дітей одиницям матерям

Право на допомогу на дітей одиницям матерям мають одиниці матері (які не перебувають у шлюбі), одиниці усиновителі, якщо у свідоцтві про народження дитини (рішення про усиновлення дитини) немає запису про батька (матір) або запис про батька (матір) проведено в

установленому порядку державним органом реєстрації актів цивільного стану за вказівкою матері (батька, усиновителя) дитини.

Право на допомогу на дітей одиницям матерям (батькам) має мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію.

Якщо одиниця мати, одиниць усиновлювач, мати (батько) у разі смерті одного з батьків зареєстрували шлюб, за ними зберігається право на отримання допомоги на дітей, які народилися чи були усиновлені до шлюбу, якщо такі діти не були усиновлені чоловіком.

Жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей, право на одержання допомоги, встановленої на дітей одиницям матерям, не має. При реєстрації цією жінкою шлюбу з особою, яка є батьком її дітей, допомога на дітей, народжених від цієї особи, не призначається. Допомога на дітей одиницям матерям не призначається у разі перебування дитини на повному державному утриманні.

Якщо дитина, яка перебуває на утриманні в інтернатному закладі за рахунок держави під час літніх канікул перебуває вдома, зазначена допомога призначається за повні місяці перебування дитини вдома на підставі довідки навчального закладу, про те, що дитина в цей час не перебувала на повному державному утриманні. Допомога на дітей одиницям матерям призначається незалежно від одержання на дітей інших видів допомоги.

Допомога на дітей одиницям матерям, одиницям усиновлювачам, матерям (батькам) у разі смерті одного з батьків, які мають дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I-IV рівня акредитації, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не

довше ніж до досягнення ними 23 років), надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менш як 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Середньомісячний сукупний дохід сім'ї визначається згідно з Методикою обчислення сукупного доходу сім'ї для всіх видів соціальної допомоги на підставі довідки про доходи і декларації про доходи та майновий стан осіб, що звернулися за призначенням усіх видів соціальної допомоги. До складу сім'ї особи, що звертається за призначенням зазначеної допомоги, включаються чоловік (дружина); рідні, усиновлені та підопічні діти віком до 18 років, а також діти віком до 23 років, які навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I-IV рівня акредитації і не мають власних сімей незалежно від місця проживання або реєстрації; неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства I та II групи або інвалідами I групи і проживають разом з батьками; непрацездатні батьки чоловіка та дружини, які проживають разом з ними і перебувають на їх утриманні у зв'язку з відсутністю власних доходів; жінка та чоловік, які проживають однією сім'єю, не перебувають у шлюбі, але мають спільних дітей. До складу сім'ї не включаються особи, які перебувають на повному державному утриманні. Зазначена допомога призначається на кожну дитину. Розмір допомоги перераховується з дня досягнення дитиною відповідного віку без звернення одержувача допомоги до органу праці та соціального захисту населення. Розмір допомоги, яка надається з урахуванням доходів сім'ї, може бути перерахований з місяця подання отримувачем допомоги заяви до закінчення строку її призначення.

Для призначення допомоги на дітей одиницям матерям до органу праці та соціального захисту населення подаються такі документи

1) заява про призначення допомоги, що складається за формою, затвердженою Мінсоцполітики;

2) витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про державну реєстрацію народження дитини, виданий відділом державної реєстрації актів цивільного стану, або довідка про народження, видана виконавчим органом сільської, селищної, міської (крім міст обласного значення) рад, із зазначенням підстави внесення відомостей про батька дитини до актового запису про народження дитини відповідно до абзацу першого частини першої статті 135 Сімейного кодексу України (2947-14), або документ про народження, виданий компетентним органом іноземної держави, в якому відсутні відомості про батька, за умови його легалізації в установленому законодавством порядку;